

Florence Nightingale

Florence Nightingale was a nurse who saved many lives in the 19th century. She was named after the city of Florence in Italy, where her parents went after they got married in 1818. Her family was rich and they had two homes in Britain as well as servants.

Florence was an unusual young woman for her time because she didn't want to go to parties and get married. She wanted to be a nurse and help people. Her family didn't want her to become a nurse because hospitals back then were dirty, horrible places. They were worried about her. In 1851, Florence went to Germany and learned all about nursing. It was hard work, but she loved it.

In 1854, lots of British soldiers went to fight in the Crimean War. Army hospitals were filled with injured men, but there were no nurses and many men died. Florence and a team of nurses went to help.

Florence worked 20 hours a day to make the army hospital a cleaner and safer place. She brought the men fresh food, she cleaned the hospital beds and she used clean bandages on the wounded soldiers. Soon, fewer men were dying.

At night, Florence walked around the hospital. She talked to the injured soldiers and helped the men to write letters to their families. She carried a lamp and the soldiers called her ‘The lady with the lamp’.

When Florence returned to England, people called her a heroine because of her amazing work in the Crimean War. Queen Victoria wrote her a letter to say thank you. She continued to work hard in Britain to improve hospitals and she was given a medal called the Order of Merit. She was the first woman to receive this honour.

ترجمه‌ی داستان انگلیسی

فلورانس نایتینگل

فلورانس نایتینگل پرستاری بود که در قرن ۱۹ جان انسان‌های زیادی را نجات داد. نام او از نام شهری به نام فلورانس در ایتالیا گرفته شده بود؛ شهری که والدینش پس از ازدواج در سال ۱۸۱۸ به آنجا رفتند. خانواده‌اش ثروتمند بودند و در انگلستان دو خانه و همچنین خدمتکار داشتند.

فلورانس در زمانه‌ی خود زنی غیرعادی بود چون نمی‌خواست به مهمانی برود و ازدواج کند. او می‌خواست پرستار شود و به مردم کمک کند. خانواده‌اش نمی‌خواستند او پرستار شود چون در آن زمان بیمارستان‌ها مکان‌های کثیف و هولناکی بودند. آنها نگران او بودند. فلورانس در سال ۱۸۵۱ به آلمان رفت و تمامی فنون پرستاری را آموخت. کار سختی بود ولی او عاشق این کار بود.

در سال ۱۸۵۴ سربازان بریتانیایی بسیاری به جنگ کریمه رفتند. بیمارستان‌های ارتش مملو از مردان مجروح بود، اما هیچ پرستاری وجود نداشت و مردان بسیاری جانشان را از دست دادند. فلورانس و گروهی از پرستاران به کمک رفتند. فلورانس ۲۰ ساعت در روز کار کرد تا بیمارستان ارتش را به محلی پاکیزه‌تر و امن‌تری تبدیل کند. او برای مردان غذای تازه می‌آورد، تخت‌های بیمارستان را تمیز می‌کرد و از باند تمیز برای سربازان مجروح استفاده می‌کرد. خیلی زود مردان کمتری در حال مرگ بودند. شبها، فلورانس در محوطه بیمارستان قدم می‌زد. او با سربازان زخمی گفتگو می‌کرد و به آنها کمک می‌کرد برای خانواده. هایشان نامه بنویسند. او چراغی با خود می‌آورد و سربازان او را «بانوی چراغ به دست» نامیده بودند. وقتی فلورانس به انگلستان بازگشت، مردم به دلیل کار شگفت‌انگیزش در جنگ کریمه، او را قهرمان نامیدند. ملکه ویکتوریا نامه‌ی تشکری برایش نوشت. او همچنان به کار سخت بهبود بیمارستان‌ها در بریتانیا ادامه داد و مدالی با عنوان نشان شایستگی دریافت نمود. او اولین زنی بود که این افتخار نصیبش می‌شد.

